

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112219442
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:1112219442.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: B. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. I., U. XXXX/X, zast. Mgr. Máriou Špacírovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Rákócziho 12, proti odporcovi: Československá obchodná banka, a.s., pobočka zahraničnej banky v SR, so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 30 805 066, pobočka Nové Zámky, M. R. Štefánika 19, zast. JUDr. Branislavom Zuberecom, advokátom so sídlom Bratislava, Michalská 9, o zaplatenie 99,50 eura, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. 11. 2012 č. k. 9C/412/2012-62, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie, ktorým sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 99,50 eura titulom náhrady škody pre späťvzatie návrhu navrhovateľa učené pred otvorením pojednávania konanom na súde prvého stupňa dňa 22. 11. 2012. Konštatoval, že ako dôvod späťvzatia návrhu navrhovateľ uviedol, že mu bola priznaná náhrada trov konania v sume 99,50 eura uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. 01. 2012 č. k. 5Er/168/2010-28. Z vyššie uvedených dôvodov preto predmetné konanie v intenciách ust. § 96 ods. 1-3 OSP zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. S poukazom na ust. § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 9,90 eura (krátený o 6,63 eura) cestou príslušného daňového úradu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a priznania mu náhrady trov konania v celkovej výške 58,15 eura, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, ako i trov právneho zastúpenia. Dôvodil, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď mu nepriznal náhradu trov konania. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Poukázal, že i samotný navrhovateľ v späťvzatí návrhu priznal, že návrh na začatie konania voči nemu bol podaný nedôvodne, keďže mu už táto suma bola priznaná v inom konaní, t. j. v prípade rozhodnutia vo veci samej by bol zaviazaný na tú istú sumu duplicitne. Uzavrel, že navrhovateľ svojim konaním a správaním nepochybne zavinil zastavenie konania, nakoľko už návrh na začatie konania bol podaný nedôvodne, a preto je povinný nahradiť mu trovy účelne vynaložené na bránenie jeho práva voči navrhovateľovi. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 10. 1992 sp. zn. 2 Obo 183/1992.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska.

V prejednávanej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 99,50 eura titulom náhrady škody. Súd prvého stupňa dňa 04. 05. 2012 č. k. 6C/93/2012-17 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 99,50 eura a trovy konania vo výške 64,96 eura, proti ktorému podal odporca odpor. V priebehu konania navrhovateľ pred otvorením pojednávania konanom na súde prvého stupňa dňa 22. 11. 2012 uviedol, že svoj návrh na začatie konania berie v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, z dôvodu, že mu bola v exekučnom konaní uznesením zo dňa 27. 01. 2012 č. k. 5Er/168/2010-28 priznaná náhrada trov konania v sume 99,50 eura. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa podľa 96 ods. 1-3 OSP zastavil predmetné konanie pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. Tento výrok odvolaním dotknutý nebol, v dôsledku čoho nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je tak len odporcom napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Odvolací súd vychádzajúc zo zhora popísaných skutkových okolností v zhode s právnym názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodnutie o náhrade trov konania účastníkov je potrebné založiť na ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP, keď pre postup v intenciách ust. § 146 ods. 2 OSP absentuje splnenie zákonných predpokladov. Aplikáciu prvej vety tohto zákonného ustanovenia totiž vylučuje neexistencia zavinenia na strane ktoréhokoľvek účastníka na zatavení konania, a to i z procesného hľadiska. Dôvodom, pre ktorý navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bola skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27. 01. 2012 č. k. 5Er/168/2010-28 bol jeho nárok uspokojený, t. j. odporca ako oprávnený bol zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi ako povinnému trovy konania v sume 99,50 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Skutočnosť, že uplatňovaný nárok navrhovateľa bol už uspokojený v exekučnom konaní nezakladá jeho zavinenie na zastavení predmetného konania. Rovnako tak na daný prípad nedopadá ani ust. § 146 ods. 2 veta druhá OSP, t. j., že by to bolo pre správanie odporcu, pre ktorého bol návrh vzatý späť. Vzhľadom na vyššie uvedené

okolnosti, ako i samotný dôvod späťvzatia návrhu navrhovateľom nemožno súhlasiť s argumentom odporcu v jeho odvolaní, že návrh navrhovateľa bol podaný nedôvodne. Súd prvého stupňa preto správne uzavrel, že o náhrade trov konania je potrebné rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože navrhovateľ návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.